

شناسایی موانع بازخورد مدرسان کارآفرینی (مطالعه موردنی: دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران)

مرتضی رضایی زاده^۱ - پریسا محزون حقیقی^{۲*}

۱. استادیار دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه شهیدبهشتی

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش کارآفرینی، دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۶/۰۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۲۱

چکیده

بازخورد، بخش مهمی از فرایند ارزیابی می‌باشد که به مدرسان فرصتی برای اصلاح روش آموزش و یادگیری می‌دهد. در واقع، بازخورد یک ابزار قدرتمند در مسیر یادگیری است که منجر به بهبود عملکرد اعضای هیئت علمی می‌شود. با توجه به این مهم، هدف اصلی این تحقیق شناسایی موانع بازخورد در میان مدرسان کارآفرینی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران بود. روش تحقیق از نوع کیفی و روایی بود و بر حسب هدف کاربردی است که بدین منظور پس از طراحی سوالات و با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته از مدرسان کارآفرینی، اطلاعات مورد نیاز گردآوری شد. سپس با استفاده از مراحل معرفی شده در مدل اشتراوس به تجزیه و تحلیل اطلاعات و ارائه یافته‌های پژوهش پرداخته شد. یافته‌ها حاکی از وجود موانع بازخورد در چهار سطح خود تنظیمی، فرایندی، وظیفه‌ای و شخصی بین استادی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران بود.

واژه‌های کلیدی: بازخورد، موانع بازخورد، آموزش کارآفرینی، استاد کارآفرینی

مقدمه

امروزه یکی از مهم‌ترین عوامل افزایش کیفیت آموزش در دانشگاه‌ها، بازخورد از روش‌های مختلف آموزش استاید و نحوه تعامل آن‌ها با یادگیرندگانشان است. کارآفرینی به عنوان یک حوزه علمی رو به رشد از این قاعده مستثنی نیست (علیمیری، 1387 و خانی جزئی، 1388). از این‌رو، بازخورد آموزش کارآفرینی به عنوان یک عامل تسهیل‌کننده در افزایش کیفیت آموزش می‌باشد، در نتیجه بدیهی است که بازخورد استاید کارآفرینی در بیشتر کشورها با توجه به نقش مهم آن در بهبود کیفیت آموزش استاید کارآفرینی، به عنوان یک ضرورت پژوهشی مطرح شده است (Koh, 2008). زیرا پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بازخورد، بر یادگیری و انگیزش فراگیران در یادگیری اثرگذار است (Brookhart et al., 2008). امروزه مفهوم بازخورد، به شکل‌های متفاوتی مورد تفسیر و استفاده قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد اجماع و توافق اندکی در تعریف آن وجود داشته باشد (McGaghie, Issenberg et al., 2010). با این حال تعریفی از بازخورد که توسط برخی از پژوهشگران بیان شده، مربوط به اطلاعات ارائه شده‌ای است که به فراگیرنده امکان می‌دهد تا بتواند میان نتیجه واقعی و نتیجه مورد انتظار، مقایسه‌ای انجام دهد (Jonassen, 2004). همچنین در تعریفی دیگر (Telio, Ajjawi et al., 2015) بیان داشته‌ند که بازخورد رابطه‌ای دو سویه مابین یادهندۀ و یادگیرنده است که بر حصول اطمینان از یادگیری، یادگیرنده تمرکز دارد و مبتنی بر نظام یادگیری شامل ورودی، عملیات یادگیری و خروجی بوده و در این بین بازخورد نقش یک کنترل‌کننده آموزش را بر عهده دارد. بنابراین می‌توان گفت بازخورد، نتیجه‌ای از عملکرد فرد یادگیرنده و نشان‌دهنده شکاف بین سطح کنونی دانش دانشجویان و سطح مورد انتظار است (Sadler, 1989). همچنین صاحب‌نظران بر اهمیت و ضرورت بازخورد اثرگذار در آموزش تأکید دارند. از طرفی همانند سایر مطالعات و علوم دیگر، بازخورد با موانع زیادی روبرو است که حتی می‌تواند پیامدهای بسیاری را برای نظام آموزشی بدنیال داشته باشد. به طور کلی موانع بازخورد کارآفرینی شامل؛ عوامل بیرونی و عوامل درونی هستند. موانع بیرونی نشان‌دهنده ندادن انگیزه به استاید کارآفرینی، (O'shea, Allen et al., 2005)، ندادن بودجه لازم به دانشگاهیان از طرف دولت (Phan and Siegel, 2006)، مراجع محدود برای بازخورد گرفتن از آموزش کارفرینی (Van Dierdonck, Debackere et al., 1990)،

نداشتن استقلال دانشگاهیان و کنترل مقامات دولتی از آموزش کارآفرینی است. همچنین موانع درونی در تحقق بازخورد شامل؛ ناکافی بودن تجربه دانشگاهیان، نبود مهارت‌های کافی کارآفرینی در دانشگاهیان و کیفیت پایین ارتباطات رسمی و غیررسمی اساتید با دانشجویان (Porter, Sachs et al. 2002) است. این موانع بهطور کلی، باعث پایین آمدن سطح آموزش کارآفرینی و عدم بهبود عملکرد اساتید می‌شود که یکی از عوامل بسیار مهم برای بررسی بازخورد اساتید کارآفرینی می‌باشد (Siegel, Waldman et al. 2004). موانع بازخورد باعث می‌شود تا دانش کارآفرینی، توانایی تولید ایده را از دست بدهد و نبود تحقیق و پژوهش در زمینه بازخورد آموزش کارآفرینی باعث شده تا نظام آموزش کارآفرینی با مشکلات فراوانی رو به رو شود (Brookhart 2013). در نتیجه با توجه به اهمیت بازخورد از اساتید کارآفرینی و با نگاهی به موانع و مزایای آن، ضرورت دارد تا در این پژوهش به شناسایی موانع بازخورد اساتید کارآفرینی پردازیم. بدین منظور بهدلیل ماهیت کار و بررسی موارد مختلف دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران به عنوان اولین دانشکده کارآفرینی منطقه و همچنین بهدلیل نبودن تحقیقی مشابه و ضرورت وجود پژوهش‌هایی از این دست که نقش مهمی در ارتقای سطح کیفیت آموزش کارآفرینی دارند، این دانشکده به عنوان مورد مطالعه انتخاب شد. همچنین هدف اصلی در انجام این پژوهش بررسی موانع بازخورد از اساتید دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران است. این پژوهش در نیمة دوم سال ۱۳۹۴ و نیمة اول سال ۱۳۹۵ انجام شده است. سوالات اساسی در این پژوهش عبارتند از:

1. مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه درک بهتر و کامل تر از وظایف شان کدامند؟
2. مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه فرایند تدریس شان کدامند؟
3. مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه تأمل در اهداف و فعالیت‌های خود کدامند؟
4. مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه ارزشیابی دانشجویان شان کدامند؟

مروزی بر ادبیات و پیشینه تحقیق

نظریه بازخورد

بازخورد، به عنوان یک راهبرد کلیدی در فرایند یادگیری و تعلیم شناخته می‌شود. از آنجایی که نظام‌های آموزش عالی جهان به سمت کیفیت تدریس اعضای هیات علمی گرایش پیدا کرده‌اند، لازم است تا سازوکارهای بررسی کیفیت تدریس به صورت استاندارد ایجاد شود. ایجاد استانداردها برای سنجش کیفیت تدریس در آموزش عالی الزامی بوده و یکی از راهکارهای سنجش کیفیت آموزش پژوهش‌های پیرامون موضوع بازخورد است (Crommelinck 2013). بازخورد به دانشجو می‌گوید: "چه کسی به اندازه کافی نسبت به کار و فکر من مراقب است؟" و یا: "اکثر معلمان بدنیال دادن اطلاعات به موقع و صحیح و توصیف دانسته‌هایشان به بهترین نحو برای یادگیرنده هستند". در نتیجه بازخورد یک جزء اساسی از فرایند ارزیابی تکوینی بوده و اطلاعاتی را در مورد چگونگی فرایند آموزش به دانشجویان، نسبت به اهداف تعیین شده‌ای که باید فراهم‌گردید، می‌دهد (Brookhart 2013). به طور ایده‌آل بازخورد، به فرایندهای رشدمحور و محرك‌های مثبت، یادگیری و تغییر رفتار و بهبود عملکرد منجر می‌شود. افراد از بازخورد برای رشد و عملکرد صحیح و توانایی قضاوت در ست برای دسته‌بندی اهداف جدید و قابل پیشرفت و همچنین یادگیری رفتارهای جدید و مشاغل ارزشمند استفاده می‌کنند (Wilam 2011). به عبارت دیگر داشتن یک نظام جامع و دقیق بازخورد اعضای هیأت علمی می‌تواند اثرگذاری‌های مطلوب متعددی داشته باشد (Alders 2000). بازخورد جزء ارکان اصلی حفظ و بقای هر سازمان محسوب می‌شود. دانشگاه‌ها نیز به عنوان سازمان‌هایی که هدف تربیت نیروی انسانی متخصص در کنار تولید علم را بر عهده دارند، بیش از هر سازمانی نیازمند بازخورد عملکرد اعضای هیأت علمی خود هستند و یکی از برجسته‌ترین ویژگی تعامل بین مدرسان و دانشجویان دریافت بازخورد می‌باشد. افزون بر این، موفقیت و سطح آموزشی بر انتظار بازخورد تاثیر قابل ملاحظه‌ای دارد. عملکرد بازخورد از دو جنبه متفاوت می‌تواند بررسی شود:

۱. نقش بازخورد را در فراهم کردن اطلاعاتی در مورد نحوه عملکرد؛

2. نقش انگیزشی بازخورد در تلاش برای دست یابی به اهداف.

بازخورد به طور مستقیم از طریق ارزیابی‌های رسمی و غیرمستقیم با تاثیرگذاری بر عزت نفس یادگیر نده نقش عمده‌ای را در میزان یادگیری ایفا می‌کند (Ovando 1992). از سوی دیگر، برای یادگیرندگان این موضوع اهمیت بسیاری دارد که بدانند چگونه کاری را که انجام می‌دهند به خوبی یاد می‌گیرند و به اهداف یادگیری نزدیک می‌شوند در نتیجه بازخورد، به عنوان یکی از عوامل اثرگذار در یادگیری دانشجویان در آموزش عالی شناخته شده است، به گونه‌ای که کیفیت پیامدهای یادگیری به کیفیت این ارزیابی بستگی دارد (McTighe and Wiggins 2015). در متون مختلف، تعاریف گوناگونی از بازخورد آورده شده است، که در جدول ۱، نمونه‌هایی از این تعاریف نشان داده شده است. این تعاریف عموماً بازخورد را فرایندی بسیار مفید به منظور افزایش کیفیت آموزش کارآفرینی در نظر گرفته‌اند.

جدول ۱. تعاریف بازخورد

نوسنده و سال	تعریف از بازخورد
(Zamel 1981)	بازخورد، اطلاعاتی است که گزارشی از نتیجه عمل فراهم می‌کند.
(Ende 1983)	بازخورد، ارزشیابی آگاهانه، بی‌طرفانه و عینی عملکرد، به منظور بهبود مهارت‌های برآورده استعداد و ارزش‌های شخصی است.
(Kluger 1996)	بازخورد، مهارتی است که نیاز به عمل دارد و به یادگیر نده انگیزه‌ای برای بهبود مهارت می‌دهد.
(Hattie and Timperley 2007)	بازخورد، بیان کننده تفاوت بین ویژگی موجود و ویژگی مطلوب است.
(Price, Handley et al. 2010)	بازخورد، تلاش رسیدن به بهترین موقعیت و یک عامل کلیدی در اندازه گیری اثربخشی است.
(Wiliam 2011)	بازخورد، به عنوان یک ویژگی سازنده دلالت بر مشارکت بیشتر بین یادگیرنده و یاددهنده دارد.
(Crommelinck 2013)	بازخورد، فرایندی است که از طریق آن می‌توان به اطلاعات مورد نظر در کار خود دست یافت.
(Rakoczy, Harks et al. 2013)	بازخورد، کسب اطلاعات خاص در مورد عملکرد کارآموز در مقایسه با استاندارد بوده که با هدف بهبود عملکرد وی انجام می‌شود.
(Gan and Hattie 2014)	بازخورد، کسب اطلاعات خاص در مورد عملکرد کارآموز در مقایسه با استاندارد بوده که با هدف بهبود عملکرد وی انجام می‌شود.

جدول ۱، نشان‌دهنده تعاریف بازخورد است. که بازخورد گزارشی از نتیجه عمل را فراهم می‌کند (Zamel 1981). نتیجه آنکه بازخورد شیوه تدریس اساتید، فرایندی است با هدف بهبود تدریس و ارتقای آموزش توسط اعضای هیأت علمی و بازخورد نتایج آن می‌تواند منعکس کننده نقاط قوت و ضعف آنان در تدریس باشد.

موانع بازخورد

بازخورد همیشه مواعنی دارد که در قبل، حین و بعد از اجرای آن با مواعنی رو به رو می‌شود، اساتید ارائه بازخورد را یک مرحله غیر قابل تفکیک بعد از هرگونه ارزشیابی رفتار و عملکرد در آموزش نمی‌بینند و فقط در موقع خاص اقدام به دادن بازخورد می‌کنند (Fokkema et al, 2014). مدرسان گاهی برای نشان دادن توانایی‌های خود به فرآگیران اقدام به دادن بازخورد می‌کنند و در این‌گونه موارد به نیازهای فرآگیر توجهی ندارند. بازخورد ها برای تصحیح و تسهیل یادگیری در فرآگیر ارائه نمی‌شود و اساتید گاهی آموزش کافی درباره ارائه بازخورد دریافت نمی‌کنند (Clynes and Raftery 2008). اساتید کارآفرینی عقیده دارند که بازخورد اثرگذار به دانشجویان ارائه می‌دهند، اما دانشجویان از کمبود ارائه بازخورد در آموزش شکایت دارند. در آموزش اساتید، به این نکته توجه می‌شود که ارائه بازخورد یک اقدام مهم بعد از انجام هرگونه ارزشیابی به شمار می‌رود. اما در حال حاضر در آموزش اساتید، زمان صرف آموزش شیوه‌های ارزشیابی فرآگیران می‌شود و کمتر به بازخورد براساس داده‌های بهدست آمده از ارزشیابی توجه می‌شود. اساتید به تفاوت بین ستایش با بازخورد اصلاحی در بهبود رفتار توجه ندارد. جدول ۲، خلاصه‌ای از موانع بازخورد آموزش کارآفرینی در پژوهش‌های گذشته را نشان می‌دهد.

از سویی مطابق با جدول ۲، آنچنان که مشاهده می‌شود، موانع بازخورد در فرآگیران و اساتید متفاوت است. به عنوان مثال؛ از آنجا که انسان‌ها در مجموع از ستایش و تعریف رضایت بیشتری دارند، اغلب فرآگیران به دریافت بازخورد مثبت تمایل بیشتری دارند. فرآگیرانی که با دریافت تشویق و ستایش رابطه بهتری با اساتید پیدا می‌کنند از عملکرد استاد خوب رضایت بیشتری پیدا می‌کنند در غیر این صورت ناراضی هستند که این خود یکی از موانع است.

همچنین، دانشجویان سال بالاتر از وضعیت بازخورد در آموزش نارضایتی بیشتری دارند از طرف دیگر مدرسان به فرآگیران ضعیف بازخورد بیشتری ارائه می‌دهند و از دانشجویان قوی در این زمینه غافل می‌شوند (Krackov S 2009). این موانع را به عنوان موانعی که فرآگیر به عنوان دریافت‌کننده بازخورد با آن رویه را است بر می‌شمارند. از سوی دیگر کمبود نظارت و رها شدن فرآگیر و بدون نظارت ماندن عملکرد آن‌ها یکی از عواملی است که عملکرد اساتید در آن دخیل است (Rogers DA 2012). اما اساتید باید بدانند که دادن بازخورد اثرگذار به عمیق‌تر شدن ارتباط آن‌ها با فرآگیر می‌انجامد و بدون بازخورد، روابط بین استاد و فرآگیر سطحی باقی خواهد ماند. البته دیده شده است اساتیدی که به‌طور مکرر بازخورد منفی به فرآگیران ارائه می‌کنند، رابطه مخدوشی با فرآگیران دارند (Gigante, Dell et al. 2011). از سویی همانند سایر مطالعات و علوم دیگر بازخورد با موانع زیادی رویه را است که حتی می‌تواند پیامدهای بسیاری را برای نظام آموزشی به دنبال داشته باشد.

جدول 2. موانع بازخورد در آموزش کارآفرینی

ردیف	موانع بازخورد در آموزش کارآفرینی	پژوهش
1	اشبهاد در درک مفهوم بازخورد نسبت به ارزشیابی	(Hattie and Timperley 2007, Nicol 2010)
2	نگرانی اساتید در مورد نوع تأثیر بازخورد در دانشجو	(Sarasvathy 2004)
3	تجربه ناخوشایند بازخورد	(Fisher 1979, Fisher and Frey 2009, Shaw 2009)
4	نبدن دانش در عمل به نتایج بازخورد	(Raeesi, Dastranj et al. 2013)
5	توجه نکردن به نیاز فرآگیران	(Race 2001, Clynes 2008, Fokkema, Scheele et al. 2014)
6	ندادن بودجه لازم به دانشگاهیان از طرف دولت	(Hattie and Timperley 2007, Nicol 2010)
7	اساتید ارائه بازخورد را مرحله‌ای معمول در آموزش در نظر نمی‌گیرند.	(Fisher and Frey 2009, Avery, Rodgers et al. 2012)
8	آگاهی نداشتن از نقش بازخورد در ارتقای دانش	(Mitchell 2012, Cairns 2014)

مدل پژوهش

این پژوهش براساس مدل تسهیل کننده بازخورد در یادگیری که هتی و تیمپرلی¹ در سال 2008، ارائه داده‌اند، انجام شده است. این مدل فرایند بازخورد را در چهار سطح می‌سنجد و

1. Hattie& timperely

هدف اساسی ارائه این مدل تعیین چارچوبی برای کاهش اختلاف بین عملکرد موجود و هدف مورد انتظار در آموزش کارآفرینی بوده و با تعیین چهار سطح بازخورد بدنیال افزایش کیفیت آموزش و افزایش یادگیری است. در این مدل ابتدا اهداف و راهبردهایی را به منظور دریافت بازخورد تایید می‌کند و سپس نحوه دستیابی به آن‌ها، اهداف فعلی و آینده از بازخورد را مشخص می‌کند. این مدل سپس در چهار سطح وظيفة عملکرد، فرایند، خود ارزیابی، ارزشیابی (شخصی) به شناسایی موانع بازخورد می‌پردازد. در سطح اول اساتید درباره وظیفه‌ای که دانشجو دارد در حد تکلیف و وظیفه، بازخورد می‌دهد. در سطح دوم یا سطح فرایندی، اساتید علاوه بر عملکرد، روی فرایند انجام کار که باید طی شود، هم بازخورد می‌دهند. در سطح دوم اساتید می‌توانند یک محیط یادگیری ایجاد کنند که در آن دانشجویان مهارت‌شان را تشخیص و به خود تنظیمی برسند. تفاوت این دو سطح در این است که سطح اول فقط روی وظیفه و عملکرد مرکز است. در سطح سوم فرد در مورد شیوه خود ارزیابی عملکردها، خوداتکایی و بازاندیشی بر نحوه عملکرد خود، بازخورد می‌دهد و در نهایت در سطح چهارم یا سطح شخصی وضعیت کلی فرآگیر بازخورد، مشخص شده و در مورد نحوه انجام آن بحث می‌شود. هدف از بازخورد در این سطح، تشویق فرد و متعهد کردن او به ادامه فعالیت تا رسیدن به اهداف است. نمودار ۱، نشان‌دهنده مدل انجام پژوهش است.

روش‌شناسی

این پژوهش براساس هدف کاربردی بوده و به دلیل ماهیت کار و بررسی عمیق‌تر مسئله پژوهش از روش کیفی استفاده شده است. روش کیفی در پژوهش‌هایی که محقق بدنیال مطالعه دقیق و عمیق مورد مطالعه باشد، استفاده می‌شود (Merriam 1998). بر همین اساس در این پژوهش پس از بررسی موارد مختلف دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران به عنوان اولین دانشکده کارآفرینی منطقه و همچنین بدلیل نبودن تحقیقی مشابه این موضوع در مورد مطالعه مورد نظر و ضرورت وجود پژوهش‌هایی از این دست که نقش مهمی در ارتقای سطح کیفیت آموزش کارآفرینی دارند دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران به عنوان مورد مطالعه انتخاب شد.

بدین منظور در این پژوهش از مصاحبه نیمه ساختار یافته از نوع واقع محور یا رفتاری استفاده شده است. مصاحبه واقع محور بر دو اصل پایه گذاری شده است: ۱- بهترین پیش‌بینی کننده رفتار عملکرد آینده افراد، رفتار و عملکرد گذشته آنان است. ۲- احتمال تکرار رفتار و عملکرد اخیر یک فرد بسیار زیاد است. به طور مثال: عمل گرایی، احساس گرایی و سمعت در نظرات اساتید براساس تجربه‌های مرتبط با سه مرحله اصلی بازخورد اساتید کارآفرینی مورد توجه جدی قرار گرفت (Spacco, Hovemeyer et al. 2006).

جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی اساتید کارآفرینی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران بودند که در این پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند، فرایند نمونه گیری انجام شد، همچنین به منظور انتخاب نمونه ها شرایطی چون عضویت در هیأت علمی دانشکده کارآفرینی، برخورداری از حداقل ۳ سال عضویت در هیأت علمی دانشکده و آشنایی آن ها با روش ها و چگونگی فرایند بازخورد در نظر گرفته شد. پس از بررسی اساتید و انتخاب

نمونه‌های بررسی شده به صورت هدفمند، نمونه‌گیری آغاز شد.. به منظور جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر در این پژوهش پس از طراحی سؤالات، با توجه به موضوع تحقیق مصاحبه نیمه ساختاری‌بافت‌ای طراحی شد. در حین مصاحبه‌ها که بین ۴۰ تا ۶۰ دقیقه طول کشید، سؤالات از مصاحبه‌شونده پرسیده شد و سپس براساس پاسخ‌های مطرح شده و با توجه به موضوع تحقیق سؤالاتی برای روشن‌تر شدن سؤال پیشین پرسیده شد، همچنین مصاحبه‌شونده نیز خود آزادانه و البته مرتبط با سوال پیشین پاسخ‌هایی در جهت روشن شدن مسئله تحقیق ارائه می‌داد. همچنین باید اضافه کرد که فرایند کدگذاری به صورت تدریجی بود و بلافضله پس از انجام یک مصاحبه، فرایند کدگذاری انجام می‌شد که این امر کمک کرد تا محققان از به اشاع نظری رسانیدن زودهنگام جلوگیری کنند. همچنین پس از انجام مصاحبه ششم اشاع نظری به دست آمد اما برای اطمینان بیشتر دو مصاحبه دیگر نیز انجام شد. به منظور اطمینان از روایی و پایابی پژوهش از دو روش ارزیابی درونی و بیرونی استفاده شد، بدین شکل که از خود مصاحبه‌شونده درخواست شد تا متن مصاحبه را به همراه کدهای استخراج شده، مطالعه کند و درستی یا نادرستی برداشت مصاحبه کننده را تصدیق کند. در ارزیابی بیرونی نیز از افراد خبره غیر از طرفین مصاحبه درخواست شد تا به شیوه کدگذاری نظارت کرده و درستی و نادرستی تحلیل مصاحبه را تعیین کنند. برای این کار نیز از نظرات دو استاد دارای تجربه در تحلیل کیفی، برای ارزیابی کدگذاری دو مصاحبه استفاده شده و با این ارزیابی‌ها، اعتبار به دست آمده از یافته‌ها و تحلیل آن‌ها به دست آمد. در مرحله بعد، پس از جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر، این اطلاعات با استفاده از روش اشتراوس و کوربین تجزیه و تحلیل شد و مهم‌ترین موانع بازخورد استاید در چهار سطح بیان شده در مدل پژوهش، شناسایی شد. روش اشتراوس و کوربین یکی از روش‌های شناخته شده پژوهش کیفی است که برای نخستین بار توسط اشتراوس¹ و کوربین در سال ۱۹۶۷ معرفی شد (Glaser & Strauss, 2009). این روش همچنین مطابق با نظر (Corbin & Strauss, 1990)، مبتنی بر تحلیل مقایسه‌ای و مداوم است و کدگذاری در این روش طی سه مرحله انتخاب شواهد گفتاری مرتبط با سوالات از متن مصاحبه‌های پیاده شده، استنتاج مفاهیم،

و در نهایت ، گروه‌بندی مفاهیم و استخراج مقوله‌ها انجام می‌شود (Strauss & Corbin, 1994). که در این پژوهش نیز براساس این روش تدوین هر کدام از مطالب به صورت گام به گام به گونه‌ای انجام می‌شود که همه طبقات از منابع داده‌ها ترکیب شوند و مجموعه‌ای منسجم و نظاممند از روابط میان مفاهیم و مقوله‌ها ترسیم شود.

یافته‌ها

توصیف جمعیت‌شناختی

در این پژوهش برای شناسایی موانع کارآفرینی ۸ مصاحبه نیمه ساختاریافته از اساتید دانشکده کارآفرینی انجام شد. یافته‌های توصیفی نشان می‌داد که از این میان ۲ استاد با مرتبه دانشیار و ۶ استاد با مرتبه استادیار که ۲ استاد مدرک دکتری کارآفرینی داشتند، ۲ استاد دکتری مهندسی صنایع و ۴ استاد در رشته مدیریت گرایش‌های مختلف دارای مدرک دکتری بودند. یافته‌ها در این بخش براساس سوالات پژوهش شرح داده می‌شوند تا بتوان در نهایت به نتیجه‌ای معقول و استاندارد دست یافت. در پاسخ به سؤال اول درباره مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه درک بهتر و کامل‌تر از وظایف‌شان یافته‌های زیر بدست آمد که در جدول ۴ نمونه‌ای از آن‌ها آمده است. یادآور می‌شود که ابتدا شواهد گفتاری از متن مصاحبه‌ها پیاده‌سازی شده و براساس شواهد گفتاری مشابه مفاهیم استخراج شد و براساس مفاهیم شناسایی و دسته‌بندی شده مقولات تدوین گردید، همچنین سایر جداول در پیوست آورده شده است.

جدول ۴، شناسایی مفاهیم مشابه و مقولات موانع بازخورد در سطح عملکرد و وظایف

اساتید

مقولات	مفاهیم	کد
بود فرهنگ بازخورد در دانشکده		
بود فرهنگ بازخورد در جامعه		۴۴.۷
بود فرهنگ و رویکرد بهبود عملکرد در بین اساتید		
کمیت گرایی بیش از حد اساتید	کمی گرا بودن اساتید کمیت گرایی اساتید	۳.۸

ضعف امکانات و تجهیزات مناسب در دانشگاه برای تدریس برخی دروس ناتوانی دانشگاه در تامین پیش‌نیازهای مورد نیاز استادان برای ارائه عملکرد خوب فراهم نکردن امکانات و شرایط لازم برای بهبود عملکرد استادی از سوی دانشگاه تامین نبودن حداقل شرایط رفاهی مورد نیاز برای استادی	11.11.20.16
--	-------------

در پاسخ به این سوال مهم ترین موانع شناسایی شده کارآفرینی در زمینه در ک ک بهتر و کاملتر از وظایف شان به شرح زیر بود:

مانع "عدم اعتقاد به فرایند بازخورد از سوی استادی" با کسب بیشترین نظر به عنوان مهمترین مانع بازخورد استادی کارآفرینی در زمینه در ک ک بهتر و عملکرد استادی انتخاب شد. این مقوله بر این موضوع تاکید دارد که با توجه به اعتقاد نداشتن استادی به بازخورد در نتیجه فرایند بازخورد نیز اتفاق نمی‌افتد. یکی از مصاحبه شوندگان بیان داشت که "نگرش استاد که چقدر اعتقاد به بازخورد دارد و به این باور رسیده باشد که بازخورد دانشجو می‌تواند به آن کمک کند. به باز بودن خود استاد باز می‌گردد که معتقد است کارش کامل نیست و احتیاج به بهتر شدن دارد، در حالی که استاد بعض اعتقادی به این قضیه ندارند" در اولویت بعدی موانع "عدم کارایی مناسب بازخوردهای گذشته"، "یکسان دیدن دروس توسط دانشگاه به هنگام ارزیابی مدرسان"، "ضعف امکانات و فرایندهای دانشگاه برای ایفاده نقش درست استادی" جای گرفته‌اند. موانع "مشغله کاری بیش از حد استادی"، "نبودن احساس نیاز به بازخورد در دانشگاه" در اولویت بعدی قرار دارند. همچنین موانع "پذیرش اندک استادی از بازخورد منفی"، "نبودن فرهنگ بازخورد"، "نبودن انگیزه بازخورد در میان استادی" در اولویت‌های بعدی قرار گرفته‌اند و در نهایت موانع "کمیت گرایی بیش از حد استادی"، "نداشتن شایستگی‌های کارآفرینانه استادی"، "نبودن نظام مناسب ارزیابی در دانشگاه" و "استفاده نادرست دانشگاه از بازخوردهای عملکرد استادی" مهم تشخیص داده شده‌اند. این موانع باعث می‌شوند که استادی کارایی لازم را نداشته باشند زیرا همانگونه که اشاره شد بیشتر این موانع را موانع خارجی شامل می‌شوند.

در پاسخ به سوال دوم پژوهش درباره مهمترین موانع بازخورد استادی کارآفرینی در زمینه فرایند تدریس شان، نتایج مصاحبه‌ها نشان داد که مهم‌ترین موانع اصلی شامل: نبودن نظام و

مقررات مشخص در زمینه بازخورد اساتید توسط دانشکده بود که بهنظر یکی از اساتید کارآفرینی یکی از موانع مهم بر سر راه فرایند تدریس اساتید است. که ایشان عنوان داشتند: "سیستم و مسیرهای بهبود هم در دانشکده مشخص نیستند و دانشکده وقتی که اگر بتواند به اساتید بازخورد بدهد و راهکار بدنهند و مسیرهای بهبود مشخص شوند، یعنی دانشگاه باید از طریق نظامی که دارد ارزشیابی دانشجویان را از اساتید این‌ها را دسته‌بندی کند".

در نتیجه اینگونه استبطاط می‌شود که نامشخص بودن نظام و مسیر بهبود اساتید در دانشکده و نبودن نظام ثبت و تسهیم تجارب قبلی اساتید در دانشکده، همچنین نقطه‌ای بودن و مقطعی بودن بازخورد در دانشکده و نبودن نظام ایجاد و تسهیل تعاملات بین اساتید دانشکده باعث می‌شود تا قوانین و مقررات مشخص در زمینه بازخورد در دانشکده وجود نداشته باشد. همچنین نداشتن اساسنامه آموزشی مدون در زمینه فرایند بازخورد، بهروز نبودن روابط اساتید با دانشجویان‌شان، نداشتن شایستگی‌های کافی اساتید کارآفرینی، ایستا و پویا نبودن روابط اساتید با دانشجویان‌شان، نداشتن انگیزه کافی دانشجویان در جهت بهبود اساتیدشان، احساس خطر اساتید نسبت به نتایج بازخورد، تحمیل نظرات از طرف دانشکده به اساتید و خود برترینی اساتید نسبت به عملکرد شان از جمله موانع دیگر می‌باشند و اگر با دقت به این موضع نگاه شود در می‌یابیم که این موانع بیشتر به دلیل متفاوت بودن دیدگاه اساتید به بازخورد می‌باشد. با توجه به مشغله کاری زیادتر اساتید کارآفرینی، در قبال بازخورد گرفتن در زمینه فرایند تدریس شان بی‌تفاوت هستند.

در پاسخ به سوال سوم مبنی بر شناسایی مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه تأمل در اهداف و فعالیت‌های ایشان نتایج به شرح زیر به دست آمد. با توجه به یافته‌های به دست آمده مهمترین موانع بازخورد اساتید کارآفرینی در زمینه تأمل در اهداف و فعالیت‌های ایشان غرور کاذب اساتید، ترس از نقد شدن، نبودن نظام پاداش، نبودن امکانات و حقوق کافی و ملاحظه کاری اساتید را شامل می‌شود. اما نکته مهم و قابل توجهی که این پژوهش با ظرف افتخاری به آن پرداخته است، این است که کدام یک از این موانع بیشترین تاثیر را در فرایند تدریس اساتید دارند و کدام یک محدودیت زیادی را ایجاد می‌کنند. این موضوع، با انجام

چندین مصاحبه عمیق با استاد در دانشکده کارآفرینی انجام شد و سه مانع اساسی بازخورد استاد کارآفرینی در زمینه خود تأملی، شناسایی و استخراج شد. این سه مانع عبارت بودند از نبودن نیاز استاد به بازخورد، فراهم نبودن امکانات و حقوق کافی استاد توسط دانشکده و در نهایت نبودن زمان کافی استاد برای بازخورد. که مانع نیاز نداشتند استاد به بازخورد با بیشترین تکرار مهمترین مانع شناسایی شد. در این مقوله یکی از استاد نظر خود را اینگونه عنوان داشتند:

"گاهی اوقات ما استاد دچار غرور کاذب می‌شویم و ما رو محدود به این می‌کند که ما با دانش هستیم و این مسیر را تغییر نمی‌دهند."

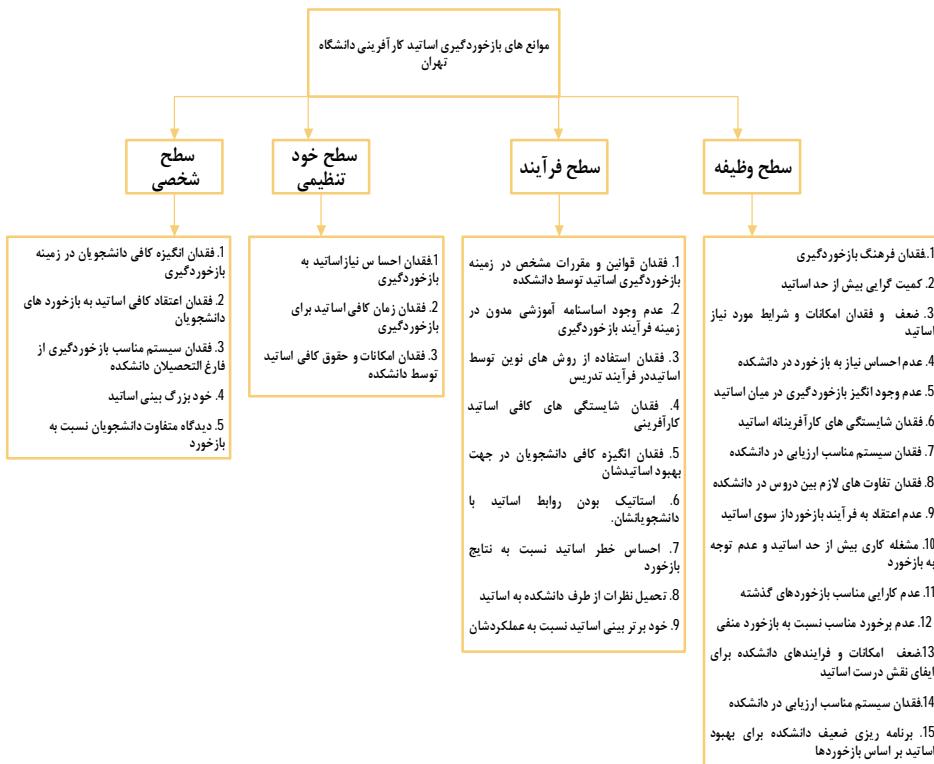
در نهایت سوال آخر پژوهش مبنی بر شناسایی مهمترین موانع بازخورد استاد کارآفرینی در زمینه ارزشیابی دانشجویان بود که یافته‌ها نشان داد مهم‌ترین موانع در این بخش شامل نبودن فرهنگ بازخورد، نپذیرفتن بازخورد دانشجویان توسط استاد، نبودن اطلاعات در مورد فارغ‌التحصیلان، بازخورد غیر منصفانه دانشجویان، دیدگاه متفاوت دانشجویان نسبت به بازخورد، نداشتن انگیزه بازخوردهی بین دانشجویان و محظاً بودن بیش از حد دانشجویان است. که برای انتخاب، مهمترین مفاهیم مشابه در کنار هم قرار داده شد. در مرحله بعد پس از پیاده کردن متن مصاحبه‌ها و دادن گُرد به هر مفهوم فرعی، مفاهیم شبیه به هم را جدا کرده و مفاهیم اصلی را پیاده کردیم به عنوان مثال کدگذاری در زمینه نبودن نظام مناسب بازخورد از فارغ‌التحصیلان دانشکده بدین شکل انجام شد. (جدول ۵)

جدول ۵. شناسایی مفاهیم مشابه و مقولات موانع در زمینه ارزشیابی دانشجویان

کد	مفهوم	مفاهیم
5555555657571	نیوتن نظام مناسب بازخورد از فارغ‌التحصیلان دانشکده	قطع ارتباط دانشجویان فارغ‌التحصیل با دانشکده
		نبودن نظام بازخورد از فارغ‌التحصیلان
		نظام معیوب گزینش دانشجوی دانشکده
	نیوتن نظام مناسب بازخورد از فارغ‌التحصیلان دانشکده	نظام معیوب تشخیص صلاحیت فارغ‌التحصیلان دانشکده
		نبودن نظام سنجش تاثیر دروس مختلف در توانمندی نهایی دانشجو
		نبودن نظام سنجش مستمر توانمندی‌های دانشجو از ابتدا تا انتها
	تفکیک تاثیرات دانشگاه از غیر دانشگاه در توانمندسازی دانشجویان	نبودن نظام سنجش استاد

نیوتن نظام گردآوری و تحلیل اطلاعات فارغ‌التحصیلان

در نهایت مهمترین موانع بازخورد استادی کارآفرینی مطابق با یافته‌ها در (نمودار ۳) آورده شده است.

نمودار ۳. مهمترین موانع بازخورد استادی کارآفرینی دانشگاه تهران در چهار سطح مورد بررسی

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی موانع بازخورد از استادی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران انجام شد، که بدین منظور پس از بررسی ادبیات پیرامون موضوع مدل (Hattie and Timperley 2007) به عنوان مدل اصلی پژوهش انتخاب شد. این مدل در برگیرنده چهار سطح خود تنظیمی،

فرایندی، وظیفه‌ای و شخصی است. پس از طراحی مدل پژوهش، بهمنظور گردآوری اطلاعات از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد، سپس مصاحبه‌های گردآوری شده با استفاده از روش اشتراوس تجزیه و تحلیل شدند و مهم‌ترین موانع بازخورد اساتید دانشکده شناسایی شدند. در این زمینه یافته‌های پژوهش با یافته‌های (Hattie and Timperley 2007, Sobel, Clark et al. 2007, Fisher D 2009, Cairns 2014) همسو است. همچنین نتایج نشان داد که رفع موانع بازخورد اساتید، تمایل و انگیزه ایشان را بهمنظور بهبود فرایند تدریس‌شان افزایش می‌دهد. در این پژوهش نداشتن انگیزه کافی در زمینه بازخورد، نبودن اعتقاد کافی اساتید به بازخوردهای دانشجویان، نبودن نظام مناسب بازخورد از فارغ‌التحصیلان دانشکده، خود بزرگ‌بینی اساتید و دیدگاه متفاوت دانشجویان نسبت به بازخورد از مهم‌ترین علل و موانع بازخورد بودند که در صورت ایجاد بستر مناسب در دانشکده و افزایش رابطه دو سویه استاد و دانشجو این موانع به خوبی امکان برطرف شدن دارند، با توجه به اینکه به نظر می‌رسد در زمینه سیاست‌های کلی دانشکده نیز باید تمهداتی اندیشیده شود. از سویی نتایج این پژوهش نشان داد که دانشجویان بدون شناخت و علاقه وارد این رشته می‌شوند. آن‌ها در کرک روشنی از کار و تخصص حرفه‌ای خود ندارند و این موضوع باعث شده که در زمینه درک مفهوم بازخورد با مشکل مواجه شوند. این مطالعه نشان داد که دانشجویان اغلب در کلاس‌های درس خود با بی‌علاقگی به محتوای کلاس برخورد می‌کنند و نمی‌توانند بازخورد مناسب را به اساتید دانشکده بدهنند. البته این موضوع با یک مشکل اساسی از طرف اساتید دانشکده مواجه است و آن اعتقاد نداشتن اساتید دانشکده نسبت به محتوای بازخورد دانشجویان بوده و از نظر ایشان عواملی چون خود بزرگ‌بینی اساتید، ایستا بودن روابط استاد-دانشجو و ترس از آشکار شدن نتایج بازخورد از مهم‌ترین مشکلات مربوط به این موضوع هستند. با مقایسه یافته‌های این تحقیق با پژوهش‌های قبلی، دسته‌ای از موانع جدید مانند "نبودن نظام مناسب بازخورد از فارغ‌التحصیلان دانشکده"، "نبودن انگیزه کافی دانشجویان در زمینه بازخورد"، "نداشتن اعتقاد کافی اساتید به بازخوردهای دانشجویان"، "دیدگاه متفاوت دانشجویان نسبت به نتایج بازخورد"، "خود بزرگ‌بینی اساتید" شناسایی شده‌اند. شاید بتوان علت این موانع را ماهیت متفاوت دیدگاه‌های

استاد کارآفرینی دانشکده با استاد دیگر دانست هرچند که به منظور بررسی چرایی بهدست آمدن یافته‌های این پژوهش نگارندگان نیازمند انجام مطالعات تکمیلی در این زمینه هستند. آن چنان که در مقدمه گفته شد این پژوهش جزو اولین پژوهش‌ها در این زمینه است و سعی برآن داشته که با ایجاد بستری مناسب، موانع بازخورد استاد کارآفرینی دانشگاه تهران را شناسایی کند، بنابراین پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آینده:

1. در صورت امکان پژوهش‌هایی در زمینه تدوین اساسنامه و قوانین مدون در زمینه بازخورد و فرایند آن از سوی شورای آموزشی دانشکده انجام شود.
2. انجام پژوهش‌های در زمینه سنجش فارغ‌التحصیلان و ایجاد ارتباط بین ایشان با دانشکده برای تسهیل روند بازخورد، به منظور شناسایی موانع و مشکلات فارغ‌التحصیلان و همچنین بهبود کیفیت دروس ارائه شده به دانشجویان و ارائه دروس مورد نیاز بازار، این مهم باعث ایجاد پل ارتباطی بین بازار و نظام آموزشی می‌شود.
3. در زمینه بهبود عملکرد استاد از جمله به روز بودن استاد دانشکده پژوهش‌هایی انجام شود.
4. در زمینه بهبود شرایط و امکانات مورد نیاز استاد و دانشجویان از طرف دانشکده پژوهش‌هایی انجام شود و همچنین پژوهش‌هایی در زمینه ایجاد انگیزه و علاقه لازم در میان دانشجویان از طرف استاد و دانشکده پیشنهاد می‌شود که در صورت امکان انجام شود. افزون بر این پژوهش با توجه به یافته‌ها پیشنهادهای کاربردی زیر ارائه می‌شود:
 1. تدوین اساسنامه و قوانین مدون در زمینه بازخورد و فرایند آن از سوی شورای آموزشی دانشکده؛
 2. سنجش فارغ‌التحصیلان و ایجاد ارتباط بین ایشان با دانشکده برای تسهیل روند بازخورد؛
 3. بهبود شرایط و امکانات مورد نیاز استاد و دانشجویان از طرف دانشکده؛
 4. ایجاد انگیزه و علاقه لازم در میان استاد در جهت تلاش برای استفاده از منابع به روز و با کیفیت بهتر.

منابع

- خانی جزئی، ج. (1388). تأثیر آموزش کارآفرینی بر ارتقای فرهنگ کارآفرینی در دانشگاه‌های کشور. *اقتصاد و تجارت نوین*, 266-242, (3).
- علیمیری، م. (1387). آموزش کارآفرینی: پیدایش، توسعه، گرایش‌ها و چالش‌ها. *فصلنامه توسعه کارآفرینی*, 1(1), 170-133.
- Alders, M. L. (2000). "The influence of goal orientation on employee response to performance feedback: Making organizational feedback system more effective," *Ph.D. Dissertation University of Southern California*.
- Avery, A. J., S. Rodgers, J. A. Cantrill, S. Armstrong, K. Cresswell, M. Eden, R. A. Elliott, R. Howard, D. Kendrick and C. J. Morris (2012). "A pharmacist-led information technology intervention for medication errors (PINCER): a multicentre, cluster randomised, controlled trial and cost-effectiveness analysis." *The Lancet* 379(9823): 1310-1319.
- Brookhart, S. M. (2008). *How to give effective feedback to your students*, ASCD.
- Brookhart, S. M. (2013). *Grading and Group Work: How do I assess individual learning when students work together?*(ASCD Arias) ,ASCD.
- Cairns, A. (2014). "Developing entry-level entrepreneurship training in Western Kenya: Using feedback as a tool to improve quality of future trainings".
- Clynes, M. P. and S. E. Raftery (2008). "Feedback: an essential element of student learning in clinical practice." *Nurse Education in practice* 8(6): 405-411.
- Clynes , R., MP, SE. (2008). "Feedback: an essential element of student learning in clinical practice." *Nurse Educ Pract*: 11-405.
- Crommelinck, M. (2013). *The role of feedback in creativity, innovation, and entrepreneurship*, Ghent University.
- Ende, J. (1983). "Feedback in clinical medical education." *Jama* 250(6): 777-781.
- Fisher, C. D. (1979). "Transmission of positive and negative feedback to subordinates: A laboratory investigation." *Journal of Applied Psychology*,: 533.
- Fisher D, F. N. (2009). "Feed up, back, forward." *Educational Leadership*.: 20-25.
- Fisher, D. and N. Frey (2009). "Feed up, back, forward." *Educational Leadership* 67(3): 20-25.
- Fokkema, J. P., F. Scheele, M. Westerman, J. van Exel, A. J. Scherpbier, C. P. van der Vleuten, P. J. Dörr and P. W. Teunissen (2014). "Perceived effects of innovations in postgraduate medical education: AQ study focusing on workplace-based assessment." *Academic Medicine* 89(9): 1259-1266.
- Gan, M. J. and J. Hattie (2014). "Prompting secondary students' use of criteria, feedback specificity and feedback levels during an investigative task." *Instructional Science* 42(6): 861-878.

- Gigante, J., M. Dell and A. Sharkey (2011). "Getting beyond "good job": how to give effective feedback." *Pediatrics* 127(2): 205-207.
- Hattie, J. and H. Timperley (2007). "The power of feedback." *Review of educational research* 77(1): 81-112.
- Jonassen, D. H. (2004). *Handbook of research on educational communications and technology*, Taylor & Francis.
- Kluger, A. N., & DeNisi, A. (1996). "The effects of feedback interventions on performance: a historical review, a meta-analysis, and a preliminary feedback intervention theory." *Psychological bulletin*,: 254.
- Koh, L. C. (2008). "Refocusing formative feedback to enhance learning in pre-registration nurse education." *Nurse Education in Practice* 8(4): 223-230.
- Krackov S, D. J., Harden R. (2009). *Giving feedback*, London, Dent J, Harden R (editors).A practical guide for medical teachers.
- McGaghie, W. C., S. B. Issenberg, E. R. Petrusa and R. J. Scalese (2010). "A critical review of simulation-based medical education research: 2003–2009." *Medical education* 44(1): 50-63.
- McTighe, J. and G. Wiggins (2015). *Solving 25 Problems in Unit Design: how do I refine my units to enhance student learning?*(ASCD Arias), ASCD.
- Merriam, S. B. (1998). *Qualitative research and case study applications in education. Revised and expanded from*, ERIC.
- Mitchell, J. (2012). "Value chain approaches to assessing the impact of tourism on low-income households in developing countries." *Journal of Sustainable Tourism* 20(3): 457-475.
- Nicol, D. (2010). "From monologue to dialogue: improving written feedback processes in mass higher education." *Assessment & Evaluation in Higher Education*: 501-517.
- O'shea, R. P., T. J. Allen, A. Chevalier and F. Roche (2005). "Entrepreneurial orientation, technology transfer and spinoff performance of US universities." *Research policy* 34(7): 994-1009.
- Ovando, M. (1992). "'Constructive feedback: A key to successful teaching and Learning'." *ERIC Document Reproduction Service*
- Phan, P. and D. S. Siegel (2006). "The effectiveness of university technology transfer." *Foundations and Trends in Entrepreneurship* 2.
- Porter, M. E., J. Sachs, P. K. Cornelius, J. W. McArthur and K. Schwab (2002). *The global competitiveness report 2001-2002*, Oxford University Press New York, NY.
- Price, M., K. Handley, J. Millar and B. O'Donovan (2010). "Feedback: all that effort, but what is the effect?" *Assessment & Evaluation in Higher Education* 35(3): 277-289.
- Race, P. (2001). "Using feedback to help students learn." *HEA, York*.
- Raeesi, R., M. Dastranj, S. Mohammadi and E. Rasouli (2013). "Understanding the interactions among the barriers to entrepreneurship using interpretive structural modeling." *international Journal of Business and Management* 8(13): 56.

- Rakoczy, K., B. Harks, E. Klieme, W. Blum and J. Hochweber (2013). "Written feedback in mathematics: Mediated by students' perception, moderated by goal orientation ". *Learning and Instruction* 27: 63-73.
- Rogers DA, B. M., Schwind CJ, Meier AH, Wall JC, Brenner MJ. (2012). "Engaging medical students in the feedback process." *Am J Surg.*: 21-25.
- Sadler, D. R. (1989). "Formative assessment and the design of instructional systems." *Instructional science* 18(2): 119-144.
- Sarasvathy, S. D. (2004). "The questions we ask and the questions we care about: reformulating some problems in entrepreneurship research." *Journal of Business Venturing* 19(5): 707-717.
- Shaw, T. J. (2009). *The effects of different podcasting strategies on student achievement in a large, college level inquiry biology course*, Citeser.
- Siegel, D. S., D. A. Waldman, L. E. Atwater and A. N. Link (2004). "Toward a model of the effective transfer of scientific knowledge from academicians to practitioners: qualitative evidence from the commercialization of university technologies." *Journal of engineering and technology management* 21(1): 115-142.
- Sobel, R. S., J. Clark and D. R. Lee (2007). "Freedom, barriers to entry, entrepreneurship, and economic progress." *The Review of Austrian Economics* 20(4): 221-236.
- Spacco, J., D. Hovemeyer, W. Pugh, F. Emad, J. K. Hollingsworth and N. Padua-Perez (2006). "Experiences with marmoset: designing and using an advanced submission and testing system for programming courses." *ACM SIGCSE Bulletin* 38(3): 13-17.
- Strauss, A. and J. Corbin (1994). "Grounded theory methodology." *Handbook of qualitative research* 17: 273-285.
- Telio, S., R. Ajjawi and G. Regehr (2015). "The “educational alliance” as a framework for reconceptualizing feedback in medical education." *Academic Medicine* 90(5): 609-614.
- Van Dierdonck, R., K. Debackere and B. Engelen (1990). "University-industry relationships: How does the Belgian academic community feel about it "?*Research Policy* 19(6): 551-566.
- Wiliam, D. (2011). "What is assessment for learning?" *Studies in Educational Evaluation* 37(1): 3-14.
- Zamel, V. (1981). "Cybernetics: A Model for feedback in the ESL classroom." *TESOL Quarterly*. : 139-151.
- Zamel, V. (1981)."Cybernetics: A model for feedback in the ESL classroom." *TESOL Quarterly* 15(2): 139-150.